

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών, της 8ης Νοεμβρίου 2004, επί της υποθέσεως R 159/2004-1 και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Στις 8 Μαρτίου 2001 ο Luis Calvo Sanz ζήτησε την καταχώριση του εικονιστικού σήματος «CALVO» (No 2 127 132) για σήματα των κλάσεων 29, 30 και 31.

Στις 21 Δεκεμβρίου 2001, η Calavo Growers of California άσκησε ανακοπή κατά της ως άνω καταχώρισεως, βασιζόμενη στο κοινοτικό λεκτικό σήμα «CALAVO» (No 102 822), για προϊόντα των κλάσεων 29 και 31. Η εν λόγω ανακοπή αποτελούνταν από δύο μέρη. Το πρώτο μέρος συνίστατο σε έγγραφο συντεταγμένο στην ισπανική γλώσσα, στο οποίο προσδιορίζονταν η γλώσσα διαδικασίας, η ανακόπτουσα και ο εκπρόσωπός της, ο τρέχων λογαριασμός για την καταβολή του σχετικού τέλους και το προγενέστερο κοινοτικό σήμα. Στο ίδιο μέρος διευκρινιζόταν ότι η ανακοπή βασιζόταν σε «όλα τα προϊόντα-υπηρεσίες της προγενέστερης καταχώρισεως», καθώς και στην ύπαρξη «προγενέστερου σήματος και κινδύνου συγχύσεως».

Το δεύτερο μέρος του εγγράφου της ανακοπής περιείχε την έκθεση των λόγων της ανακοπής. Το εν λόγω μέρος ήταν συντεταγμένο στην αγγλική γλώσσα.

Στις 18 Δεκεμβρίου 2003, το τμήμα ανακοπών εξέδωσε την απόφαση 2927/2003, δεχόμενο εν μέρει την ανακοπή της προσφεύγουσας. Η απόφαση αυτή δεν έλαβε υπόψη τους ισχυρισμούς που είχαν διατυπωθεί στην αγγλική γλώσσα, διότι δεν είχαν μεταφραστεί στη γλώσσα διαδικασίας εντός της προς τούτο ταχθείσας προθεσμίας.

Η προσφυγή κατά της ως άνω αποφάσεως που άσκησε ο αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος έγινε δεκτή από το αρμόδιο τμήμα προσφυγών, το οποίο έκρινε ότι το τμήμα ανακοπών δεν είχε αρμοδιότητα να αποφανθεί επί της ανακοπής διότι οι ισχυρισμοί της ανακόπτουσας επί της ουσίας της υποθέσεως ήταν अपαράδεκτοι λόγω του ότι δεν είχαν μεταφραστεί στη γλώσσα διαδικασίας.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση των άρθρων 42, παράγραφος 3, και 74, παράγραφος 1, του κανονισμού ΕΚ 40/94 για το κοινοτικό σήμα, σε συνδυασμό με τον κανόνα 20, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού.

Προσφυγή της EDP-Energias de Portugal S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 2005

(Υπόθεση T-87/05)

(2005/C 82/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η EDP-Energias de Portugal, με έδρα τη Λισαβόνα (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τους C. Botelho Moniz, R. García-Gallardo, A. Weitbrecht και J. Ruiz Calzado, δικηγόρους, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Φεβρουαρίου 2005 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση υπ' αριθμ. COMP/M.3440 EDP/GNI/GDP, με την οποία κηρύχθηκε ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά η συγκέντρωση με την οποία η Energias de Portugal SA και η ENI Portugal Investment S.p.A. απέκτησαν από κοινού τον έλεγχο της Gás de Portugal SGPS S.A.·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή κήρυξε ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά τη συγκέντρωση με την οποία η προσφεύγουσα και η ENI Portugal Investment S.p.A. απέκτησαν από κοινού τον έλεγχο της Gás de Portugal SGPS S.A., εταιρίας της οποίας οι δραστηριότητες στον τομέα του φυσικού αερίου καλύπτουν όλα τα επίπεδα της αλυσίδας του εφοδιασμού και της διανομής στην Πορτογαλία.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' αρχάς, ότι, κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή, μη χορηγώντας στην προσφεύγουσα επαρκή πρόσβαση ως προς την έκβαση του ελέγχου αγοράς των προτεινόμενων από τους συμμετέχοντες στη συγκέντρωση δεσμεύσεων και παραλείποντας να προβεί, κατά την αξιολόγηση του ελέγχου αγοράς, σε μια αμερόληπτη και επιμελή εκτίμηση των προτεινόμενων δεσμεύσεων, παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και υπέπεσε σε παράβαση ουσιώδους τύπου.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη, επίσης, την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 253 ΕΚ να παράσχει επαρκή αιτιολογία για την απόφασή της, καθόσον στηρίχθηκε σε πληροφοριακά στοιχεία που θεωρούνται εμπιστευτικά και δεν γνωστοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα.

Επίσης, η προσφεύγουσα επικαλείται το γεγονός ότι η αγορά φυσικού αερίου της Πορτογαλίας χαρακτηρίζεται ως «αναδυόμενη», σύμφωνα με το άρθρο 28, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/55⁽¹⁾, και τυγχάνει παρεκκλίσεως από την ως άνω οδηγία έως τον Απρίλιο του 2007. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή, εκτιμώντας τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως σε μια αγορά φυσικού αερίου που δεν είναι ανοικτή στον ανταγωνισμό, προσέβαλε το δικαίωμα της Πορτογαλικής Κυβερνήσεως να προβεί στην αναδιάρθρωση του τομέα του φυσικού αερίου κατά τη διάρκεια της περιόδου παρεκκλίσεως. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, σκοπεύοντας να εκτιμήσει τα αποτελέσματα της προτεινόμενης συγκεντρώσεως μετά τη λήξη της περιόδου παρεκκλίσεως, ορισμένα έτη αργότερα, εφάρμοσε εσφαλμένως το ουσιαστικό κριτήριο του άρθρου 2 του κανονισμού 4064/89⁽²⁾.

Κατά την προσφεύγουσα, μια πρόσθετη παράβαση του ως άνω άρθρου καθώς και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως συνίσταται στην παράλειψη της Επιτροπής να εκτιμήσει αν η ενίσχυση της δεσπόζουσας θέσεως της προσφεύγουσας και της Gás de Portugal στις αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου θα παρεμπόδιζε σε μεγάλο βαθμό τον ανταγωνισμό.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 4064/89 με το να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, παρά τις δεσμεύσεις που πρότειναν

οι συμμετέχοντες στη συγκέντρωση, η προτεινόμενη συγκέντρωση έπρεπε να κηρυχθεί ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ (ΕΕ L 176, σ. 57)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 257/90, σ. 13)

Διαγραφή της υποθέσεως T-131/03⁽¹⁾

(2005/C 82/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 13ης Ιανουαρίου 2005, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-131/03, Sinziger Mineralbrunnen GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

⁽¹⁾ ΕΕ C 158 της 5.7.2003